

Hodnocení bakalářské práce

Název: *Rozvoj principu participace zdravotně postižených v kraji Vysočina*

Autor: *Dana Košáková*

Předložená bakalářská práce je rozdělena na dvě části. První část je věnována obecnému pojednání o problematice participace a o možnostech její aplikace u zdravotně postižených občanů. V druhé, praktické části autorka prezentuje výsledek vlastního výzkumného šetření zaměřeného na uvedenou oblast.

Autorka si na s. 7 jasně formulovala výzkumnou otázku, a mám za to, že na ni v rámci své práce našla odpověď odpovídající rozsahu a formě provedeného výzkumu, takže můžeme konstatovat, že svého cíle dosáhla.

Po stránce formální i po stránce vnější úpravy je práce na velmi dobré úrovni. Jazyková stránka práce prozrazuje určitý spěch; v práci se opakují chyby v interpunkci, překlapy z nepozornosti anebo i pravopisné chyby (překlapy např. s. 12, 30, 47, pravopisná chyba např. s. 13).

Po stránce obsahové je třeba předloženou práci hodnotit diferencovaně: praktická část představuje spíše lepší průměr, teoretická část je poměrně slabá. Autorka v závěru práce uvádí, že k tématu participace neexistuje mnoho použitelných materiálů. Zapomíná ovšem uvést, že se toto tvrzení týká jen literatury v českém jazyce.

Škoda, že autorka nepřistoupila tvořivěji alespoň k těm zdrojům, které měla k dispozici: např. osm stupňů participace bylo pouze s malými úpravami převzato ze skripta, přičemž by tento materiál zasluhoval více adaptovat na dané téma (participace zdravotně postižených) a trochu přesněji interpretovat. Očekávám, že studentka při obhajobě prokáže schopnost orientovat se ve stupních a formách participace. Další otázkou, která by mohla být předmětem diskuse při obhajobě je autorčino tvrzení, že „praxe vypadá vždy jinak než teorie“ (s. 32). Zajímalo by mě, co tím autorka myslí.

Je dobře, že se autorka pokouší v odst. 4.3.1. vystihnout, jaký vliv na možnosti participace mají různé druhy postižení, přesto je až příliš nápadné, že přitom vychází z učebnice speciální pedagogiky a nikoli z primárních materiálů o jednotlivých postiženích.

Jak jsem již uvedl, praktická část předložené práce je na zřetelně vyšší úrovni než část teoretická. Autorce se podařilo shromáždit zajímavá data, která se pokusila velmi svědomitě interpretovat.

Určitým zpochybněním validity autorčina výzkumného šetření je problém věrohodnosti odpovědí. Jestliže se autorka neptala klientů nebo jejich blízkých, ale ptala se zaměstnanců zařízení, dá se předpokládat, že odpovědi formulovali spíše tak, aby ukázali svoje zařízení v dobrém světle. Autorka na tento problém sama nepřímo naráží na s. 48n.

Z hlediska metodického považuji za nejzávažnější vadu celé práce skutečnost, že hypotézy na s. 33 a 34 nejsou vůbec odůvodněny, tzn. že nevycházejí z teoretické části práce, ale vznikly pouze na základě zkušeností a reflexe studentky, příp. zaměstnanců zařízení nebo jiných konzultantů.

Celkově považuji předloženou bakalářskou práci za dobrý průměr a doporučuji ji k obhajobě.

Řím, 10. květen 2010

doc. Michal Kaplánek, Th. D.
vedoucí práce